

Kannaksen Mykrät

JÄSENLEHTI n:o 18 - 1/2007 - kesäkuu

Kannaksen Mykrät -sukuseuran jäsenlehti
Painos 160 lehteä • Ilmestyy vuonna 2007 kaksi kertaa

Päätoimittaja Juhana Mykrä

Sukuseura info@mykrat.net
internetissä www.mykrat.net

Kannaksen Mykrät -sukuseura ry

☞ Perustettu 28.11.1999, merkitty yhdistysrekisteriin 1.3.2001

☞ Jäseniä 333, joista varsinaisia jäseniä 143

☞ Yhteystiedot:

- Sähköposti info@mykrat.net
- Kotisivu www.mykrat.net
- Postiosoite c/o Janne Mykrä, Piiankuja 4, 11710 RIIHIMÄKI

☞ Jäsenlehden toimitus:

- pj. Juhana Mykrä • 050-567 2076 • juhana.mykra@welho.com
- siht. Janne Mykrä • 050-363 4725 • janne.mykra@kolumbus.fi
- Sukuseuran jäsenet ja muut sukulaiset

☞ Jäsenlehden painatus: *Otamedia Oy, Espoo*

Jäsenlehden kansikuva:

Riihimäen Viestimuseossa esillä oleva vanha puhelinkeskus.

Riihimäen varuskunnassa sijaitseva v. 1974 toimintansa aloittanut Viestimuseo on valtakunnallinen erikoismuseo vastuualueenaan sotilasviestitoiminta. Museo esittelee monipuolisesti koko laajaa ja monipuolista viestitoiminnan kenttää ja pitää sisällään Suomen laajimman sotilasviestimateriaalikokoelman. Museon perusnäyttelyssä on jatkuvasti esillä yli tuhat esinettä, minkä lisäksi järjestetään ajoittain vaihtuvia teemanäyttelyitä.

Lisätietoja jäsenlehden s. 8, <http://www.viestikiltojenliitto.fi/viestimuseo>

SISÄLLYS

n:o 18 - 1/2007 - kesäkuu

PUHEENJOHTAJAN PALSTA	3
TAPAHTUMAKALENTERI.....	3
HALLITUKSEN KOKOUKSESTA POIMITTUA	4
KANNAKSEN MYKRIEN SUKUKIRJAPROJEKTI.....	5
KARI-MATTI PIILAHTI TUTKIMAAN MYKRÄ-SUVUN VARHAISIMPIA VAIHEITA	6
Kari-Matti Piilahden keskeisimpiä sukututkimukseen liittyviä julkaisuja	9
KERTAUSHARJOITUKSET VIESTIMUSEOSSA	8
SUKUSTANDAARI JA ISÄNNÄNVIIRI MYNNISSÄ	9
Tilaa sukutuotteita edullisesti yhteistilauksena	9
POHJOISMAINEN NIMIKÄYTÄNTÖ	10
Kenen poika Jón on?	10
Mitä laki sanoo henkilönimistä.....	10
NIMIEN SYNTY JA KEHITYSPIIRTEITÄ	11
IN MEMORIAM: VÄINÖ MYKRÄ.....	12
VÄINÖ MYKRÄN JÄLKELAISET JA ESIVANHEMMAT MYKRIEN HIITOLAN SUKUHAARASSA.....	13
ANU MYKRÄ MUKANA LASTEN SATUKIRJASSA	14
Hauvan haaveet saavat siivet	14
Sielu mukana luomisessa.....	14
Tekemisen ilo tärkeää.....	14
Kirjatilaukset.....	14
MYKRÄN SUVUSSA TAPAHTUU	15
Jäsenten merkkipäivät (kesäkuun alusta joulukuun loppuun 2007)	15
Kuollut	15
Sukuun syntyneitä lapsia.....	15
UUTUUS: SUKUTUOTTEITA MYYTÄVÄNÄ	16
Tilaa sukutuotteita edullisesti yhteistilauksena.....	16

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Hyvä sukuseuran jäsen, Mykrä-sukuun kuuluva tai suvustamme kiinnostunut henkilö,

Kädessäsi on tämän toimintavuoden ensimmäinen jäsenlehti, joka ilmestyy 16-sivuisena täynnä mielenkiintoista ja tärkeitä asioita. Siitä varmasti riittää kesälukemista, hyötyä ja iloa itse kullekin.

Lehden sivuilla esitellään uudet sukuseuran vaakunalla varustetut tyylikkää ja arvokkaat suku-tuotteet, sukustandaari ja isännänviiri, joita sinulla on mahdollisuus tilata. Viime kesänä julkistet-tu vaakuna löytää siten arvoisensa paikan kotoasi tai vaikkapa lahjana vieraillesi annettavaksi. Sinulla on ainutlaatuinen mahdollisuus osallistua yhteistilaukseen, jonka vuoksi laadukkaiden tuotteiden myyntihinnat saadaan edullisiksi. Tilaamalla suku tuotteita tuet samalla seuran aktiivi-toiminnan ylläpitämistä, mm. tulevien tapahtumien järjestämistä ja sukukirjaprojektin edistymistä.

Sukuseuran käynnistämä sukukirjahanke otti suurehkon harppauksen eteenpäin, kun saimme ammattisukututkijan selvittämään suvun varhaisimpia polvia. Sukukirjatoimikunta kokoontuu seuraavan kerran elokuussa, jolloin myös seuran hallitus kokoontuu syyskokoukseen. Aloittei-ta, ideoita, palautetta ja terveisiä voi lähettää esimerkiksi seuran sihteerille.

Jo edellisessä jäsenlehdessä luvut Vanajanlinnassa pidetyn sukutapaamisen valokuvat ovat nyt esillä netissä. Niitä pääsee tarkastelemaan sukuseuran kotisivujen kautta www.mykrat.net > Sukuseura > Tapaamiset & Retket. Sukuseuran toimintakertomus vuodelta 2006 julkaistaan tällä kertaa jäsenlehden sijasta ainoastaan sähköisenä versiona myös seuran nettisivuilla.

Toivon kaikille sukulaisille erinomaisen lämpöisää ja mieleenpainuvaa kesää vaikkapa häiden, kastajaisten ja muiden tapaamisten merkeissä!

Juhana Mykrä
sukuseuran hallituksen puheenjohtaja

TAPAHTUMAKALENTERI

Kesäkuu 2007

pe-su 15.-17.6. Karjalaiset kesäjuhlat Oulussa

Heinäkuu 2007

su 22.7. Antrea-juhla, Hausjärvi

Elokuu 2007

la-su 4.-5.8. Hiitolan pitäjäjuhla, Pori

Syyskuu 2007

la 29.9. Sukuseuran hallituksen syyskokous klo 12.30: esityksiä voi lähettää sihteerille
Sukukirjatoimikunta kokoontuu Turussa ennen hallituksen kokousta klo 10

Lokakuu 2007

pe-su 19.-21.10. Valtakunnallinen Sukutapahtuma Karjalatalolla (yhteistyössä Suomen Sukututkimusseura, Sukuseurojen Keskusliitto ja Vantaan Seudun Sukututkijat)

Joulukuu 2006

Sukuseuran jäsenlehti n:o 19 – 2/2007 ilmestyy

HALLITUKSEN KOKOUKSESTA POIMITTUA

Sukuseuran hallitus kokoontui 10.3.2007 Kokemäellä **Tapio** ja **Maisa Mykrän** kotona. Paikalla oli viisi jäsentä ja kaksi varajäsentä. Asialistalla oli mm. vaakunan tuotteistaminen ja sukukirjahanke.

Sukuvaakunan tuotteistukseen liittyen tarkasteltiin saatuja tarjouksia pöytästandaarista ja isännänviiristä. Osa tarjouksista ei ollut saapunut, joten päätettiin odottaa vielä niitä. Puheenjohtaja ja sihteeri valitsevat harkintaansa käyttäen toteuttamiskelpoiset tarjoukset ja valtuutettiin heidät tekemään sopimus toteuttajayrityksen kanssa.

Sopimuksessa pyritään siihen, että sukuseuralle tulisi mahdollisimman vähän ylimääräistä työtä erilaisten tuotteiden myymisestä. Tuotteista ensi vaiheessa otetaan sukuseuran valikoimaan standardi, isännänviiri ja vastaavat tuotteet. Korttituotteita suunnitellaan seuraavassa vaiheessa mahdollisesti jo syksyllä. Kesäkuussa ilmestyvään seuraavaan jäsenlehteen laitetaan vaakunatuotteiden osalta tilauslomake. Tuotteita tilataan ennakkotilausten mukaan ja sukutaapaamisten yhteydessä.

Sukukirjahanketta esittelivät **Janne Mykrä** ja **Juhana Mykrä**. Sukukirjatoimikunta esitti hallitukselle

sukututkijan hankkimista selvittämään Mykrä-suvun varhaisimpia vaiheita 1500-1700-luvulla. Sukututkijaa ei palkata vaan hänelle maksetaan työkorvaus itsenäisesti ja ilman sukuseuran valvontaa tekemästään tutkimusartikkelista. Artikkelit liitetään itsenäisenä lukuna sukukirjaan. Janne Mykrä ja Juhana Mykrä valtuutettiin tekemään sopimus filosofian tohtori **Kari-Matti Piilahden** kanssa tutkimusartikkelin laatimisesta.

Hyväksyttiin sukuseuran toimintakertomus ja tilinpäätös vuodelta 2006. Seuraavan hallituksen kokouksen ajankohdaksi sovittiin alustavasti lauantai 29. syyskuuta 2007 ja kokouspaikaksi Turku. Myös sukukirjatoimikunta kokoontuu samana päivänä. Järjestelyistä vastaa **Timo Mykrä**.

Kuva: Pirkko Eriksson (vas.), Antero Pasanen ja Marja Tanninen tarkastelemassa standaaareja. Kuvassa mm. Noormarkun kunnan vaakuna (Raija Pasasen kädessä).

KANNAKSEN MYKRÄN SUKUKIRJAPROJEKTI

*Kirjahanke on edennyt pikku hiljaa vuosien varrella. Tulevan sukuhistoriateoksen nykytilanteesta ja taustoista kertoo sukuseuran sihteeri **Janne Mykrä**.*

Jo 1990-luvun lopulla, kun Kannaksen Mykrät -sukuseuraa oltiin perustamassa meidän sukuseuran ”puuhamiesten” (Juhana ja Janne) mielessä välkkyi oman suvun historian kirjoittaminen ja tarinoiden niputtaminen kansien väliin. Itse asiassa sukukirja taisi olla mielessä jo hyvissä ajoin ennen sukuseuran perustamista ja yksi painava syy seuran perustamiseen. Sukuseura on lähes kahdeksan vuoden toiminnan aikana osoittanut merkityksensä eikä vähiten suhteellisen suuren jäsenmääränsä (noin 300 jäsentä) ja aktiivisen toimintansa vuoksi. Sukuseuralle on ollut selkeä tilaus, mutta entä sukukirjalle?

Sukukirja on tähän asti ollut ikään kuin ”harmaa eminenssi” kaiken taustalla. Siitä on pikku hiljaa alkanut tulla ikuisuusprojekti, jossa ei tunnuta pääsevän liikkeelle puhumattakaan, että sitä saataisiin vietyä loppuun asti. Täytyy myöntää, että vuodet ovat vierineet yllättävän nopeasti viime aikoina. Kaikenlaista kiirettä ja tekemistä on kertynyt työelämässä, perhe-elämässä ja muiden harrastusten tiimoilta. Myös sukuseuran toimintojen pyörittäminen on vienyt pieneltä aktiiviporukalta varsin paljon energiaa. Sukukirjan laatimiseen ei siis ole liiemmästi ollut aikaa eikä varsinkaan voimia. Suvun jäsenten taholta sukukirjasta on kyllä aika ajoin kysely ja ymmärtääkseni kiinnostusta asian suhteen on ollut ilmassa.

Muutamia vuosia sitten syntyi ajatus siitä, että sukukirja olisi hienoa saada valmiiksi sukuseuran 10-vuotisjuhliin mennessä, joita juhliitaan näillä näkymin kesällä 2010. Ajatuksesta alkoi vähitellen tulla konkreettinen, kun jo vuosia sitten hallituksen keskuudesta muodostettu sukukirjatoimikunta vihdoinkin viime syksynä alkoi aktivoitua.

Sukukirjatoimikunta, johon kuuluvat **Janne Mykrä, Juhana Mykrä, Timo Mykrä** ja **Raija Pasanen** kokoontui ensimmäisen kerran tämän vuoden tammikuussa. Tapaamista varten laadittiin sukukirjaa koskeva suunnitelma, jonka mukaan sukukirja muodostuu sukuseuran historiikista, Mykrä -suvun perinneaineistosta, suvun vaiheiden peilaamisesta historian tapahtumiin sekä varsinaisesta sukututkimusosiosta.

Sukukirja on tarkoitus laatia pääasiassa sukukirjatoimikunnan jäsenten toimesta, mutta ilman sukuseuran jäsenten ja muiden sukuun kuuluvien apua siitä ei tule mitään. Sukukirja on koko suvun kirja, eikä sellaista teosta voi luonnollisestikaan tehdä vain muutaman ihmisen voimin. Kirjan tekninen toteutus ja sisällönkin kasaaminen tiettyyn pisteeseen asti onnistuu sukukirjatoimikunnalta, mutta kun tarvitaan ”lihaa luiden ympärille” kaivataan kaikkien sukuun kuuluvien aktiivisuutta.

Erityisesti kaikkien panosta kaivataan siinä vaiheessa, kun sukukirjatoimikunta lähettää ns. perhelehtiä täydennettäväksi ja tarkastettavaksi suvun jäsenille. Perhelehdissä kerrotaan perustiedot suvun jäsenistä ja niiden oikeellisuus kannattaa tarkistaa huolella, jotta sukukirjaan voidaan laittaa oikeat tiedot. Perhelehdissä on perustietojen lisäksi mahdollisuus kertoa vapaamuotoisemmin itsestään ja perheestään. Tiedot tärkeistä harrastuksista, erilaisista työtehtävistä, luottamustoimista yms. ovat aina kiinnostavia ja luovat kuvaa ihmisestä henkilötietojen takana.

Omien henkilötietojen tarkistamisen ja täydentämisen lisäksi jokainen suvun jäsen voi auttaa korvaamattomalla tavalla sukukirjan tekemistä siivoamalla omia, vanhempiensa tai muiden vanhojen sukulaisten kaappeja ja laatikoita. Viimeistään nyt kun sukukirjaa ollaan toden teolla kokoamassa, kannattaa penkoa vanhoja papereita ja valokuvia ja lähettää niitä tarpeen mukaan sukukirjatoimikunnan käyttöön. Erityisesti valokuvat Mykrä -suvun henkilöistä ja vanhoista asuinpaikoista ovat kiinnostavia. Myös suvun perinnetarinoita, karttoja ja erilaisten ihmisten haastatteluja kaivataan värittämään sukukirjaa.

Sukukirjaan toivotaan saatavan mahdollisimman paljon suvun hallussa olevaan aineistoa, jotta siitä saadaan elämänmakuinen ja kiinnostava kokonaisuus. Erilaisia karttoja ja kuvia käytetään mahdollisimman paljon, sillä kuten vanhassa sanonnassa mainitaan yksi kuva kertoo enemmän kuin tuhat sanaa. Näin on asia myös sukukirjan osalta.

Janne Mykrä
sukuseuran sihteeri

KARI-MATTI PIILAHTI TUTKIMAAN MYKRÄ-SUVUN VARHAISIMPIA VAIHEITA

Yhtenä sukukirjaprojektin kulmakivenä on jo vuosia ollut Mykrä -suvun varhaisimpien vaiheiden tutkiminen. **Juhana Mykrä** on laatinut varsin tarkan sukuselvityksen kirkonkirjojen pohjalta. Sukuselvityksen mukaan suvun kantaisä on **Pekka Matinpoika Mykrä** (s. n. 1689). Entä tätä varhaisimmat maininnat Mykrästä?

Erilaisia lähdeoksia ja internetiin laitettuja sukututkimustietokantoja tutkimalla on löydetty mainintoja Mykrä -nimisistä henkilöistä 1500- ja 1600 -luvulta. Tähän mennessä näitä henkilöitä ei kuitenkaan ole pystytty yhdistämään suvun kantaisään.

Kävin viime syksynä Karjalan Liiton järjestämän sukututkimuksen jatkokurssin. Kurssi oli monella tapaa hyödyllinen. Ennen kaikkea kurssi osoitti, että varhaisimpien sukututkimuksen lähteiden tutkiminen on aivan oma tieteenlajinsa. Historiantutkijan koulutuksen saaneena, mutta hyvin vähän 1500- ja 1600-luvun suomalaisiin asiakirjalähteisiin tutustuneena, jouduin yksinkertaisesti toteamaan, että varhaisimpien lähdeaineistojen läpikäynti on liian vaikea urakka.

Kuva: Janne Mykrä ja Kari-Matti Piilahti lounastapaamisessa Helsingin kaupungintalon ravintolassa Sofiankadulla.

Karjalan Liiton kurssin veti kokenut sukututkimuksen ammattilainen **Kari-Matti Piilahti**, jota aloin houkutella tekemään selvitystä Mykrä-suvun varhaisimmista vaiheista jo kurssin aikana. Aluksi Kari-Matti ei uskaltanut lupautua projektiin mukaan. Kuultuaan, että aikataulullisesti tähdätään siihen, että sukukirja olisi valmis vasta 2010, hän suostui mukaan projektiin. Maaliskuun puolivälissä alikirjoitettiin Kannaksen Mykrät -sukuseuran ja Kari-Matti Piilahden välillä sopimus Mykrä -suvun varhaisimpien vaiheiden selvittämisestä.

Kari-Matti on itse asiassa vanha tuttu. Hän on opiskellut historiaa Helsingin yliopistolla samoihin aikoihin kuin minä. Hän on myös tutustunut Juhanaan sukututkimusopettajien yhteisissä tapaamisissa. Kari-Matin taustasta voidaan kertoa sen verran, että hän on alun perin opiskellut lastentarhanopettajaksi 1980-luvulla. 1990-luvulla alkoi veri kuitenkin vetää opettajan työstä historian tutkimuksen pariin. Filosofian maisteriksi Kari-Matti valmistui vuonna 1997 ja lisensiaatiksi vuonna 1999.

Viimeiset vuodet Kari-Matti Piilahti on työskennellyt tiiviisti väitöskirjansa parissa. Helmikuussa 2007 hän puolusti väitöstilaisuudessaan hyvällä menestyksellä pääasiassa sukututkimuksessa käytettävän lähdeaineiston pohjalta laadittua väitöskirjansa *Ruokakunnat, ekologis-taloudelliset olosuhteet ja taloudellis-sosiaaliset kontaktit maalaisyhteisössä 1630-1750*.

Keskeinen tarkastelukohde Piilahden väitöskirjassa ovat sosiaaliset suhteet ja niiden merkitys taloudellisen turvan tarjoajina talonpoikaisvaltaisessa yhteisössä esiteollisella ajalla. Työn merkittävyyttä lisää se, että siinä peilataan vähän tutkittua historian lohkoa, taloudellisten rakenteiden sekä ruokakuntien, suvun ja paikallisyhteisön sosiaalisten suhteiden välisiä sidonnaisuuksia 1600- ja 1700-luvulla. Sosiaalisia suhteita punnitaan lähinnä kolmen tekijän, ruokakuntien varakkuustason, kontaktien etäisyyden ja sukulaisuuden kautta. Aihepiirin tekee mielenkiintoiseksi sen poikkeittieteellisyys, ja vaikutteita antavat niin sosiologia, maantiede kuin ekologia.

Väitöskirjansa tutkimusalueeksi Piilahti on valinnut pohjoisessa Kymenlaaksossa sijaitsevan Valkealan, joka on taloudellisella, maantieteellisellä ja kulttuurisella raja-alueella. Tutkimuksen ajallinen rajautuminen noin vuodesta 1630 vuoden 1750 tienoille johtuu niin lähdeaineistosta kuin historian yleisistä kehityslinjoista. Tämä taloudellisesti vaihteleva reilun vuosikymmen mittainen tutkimusajanjakso tarjoaa hyvän mahdollisuuden pitkittäisanalyysiin.

Tärkeimmät lähderyhmät Piilahden väitöskirjassa ovat kihlakunnan- ja laamaninoinkeuksien pöytäkirjat, kirkonarkiston historiakirjat, henkikirjat ja perukirjat. Avainasemassa sosiaalisen verkoston rakentelussa ovat mm. tuomiokirjoissa mainitut kauppa-, luotto- ja takaussuhteet, perukirjojen velkasuhteet sekä kirkonarkistojen tiedot solmituista avioliitoista ja lasten kummeista.

Saattaa olla, että Mykrä -suvun varhaisimmista vaiheista ei saada ikinä täyttä varmuutta. Paljon on kiinni siitä ovatko juuri ne asiakirjat säilyneet, joissa suvun jäseniä on aikoinaan mainittu. Lisäksi kirkonkirjojen ja vanhimpien sukututkimuksen lähteiden esille tuomien tietojen välistä yhteyttä saattaa olla vaikeaa ellei mahdollonta todistaa. Joka tapauksessa Kari-Matilla on ammattitaitonsa puolesta mahdollisuudet tuoda kaivattua lisävalaistusta Mykrä -suvun varhaisimpiin vaiheisiin.

Kari-Matti Piilahden keskeisimpiä sukututkimukseen liittyviä julkaisuja

Teokset

Seitsemän tytärtä Keuruun Murtomäestä. Tuomas Tuomaanpoika Murtomäen (1776-1855) ja Helena Markuntytär Mäntän (1779-1851) jälkeläiset. Keuruu 2005. 930 s.
Parviaisten suku 1. Kaksi uskontoa, monta maakuntaa. Parviaisten vaiheita 1500-luvulta 1700-luvun alkupuolelle. Otava 1999. 252 s.
Valkealan talonhaltijat 1543-1860. Valkealan historia II. Pieksämäki 1995 (s. 321-566).

Artikkeleita

Ruokakunnat, taloudellis-ekologiset olosuhteet ja sosiaalinen verkosto maalaisyhteisössä 1630-1750. Artikkelijulkaisussa Yury Shikalov, Tapio Hämynen ja Jukka Partanen (toim.). Väestö ja perhe Karjalassa. Historian tutkimuksia 23. Joensuun yliopisto 2003 (s. 58-63).
Henkikirjat ennen autonomian aikaa. Genos 2001:4 (s. 212-222).
Familjen invid flera gränser. Naturresurserna, ekonomin, hushållet och familjen i Valkeala från 1630-talet till stora ofreden. Historisk Tidskrift för Finland 1998:4 (s. 605-636).
Salmin Mantsinsaaren Peiponen-suvun vaiheita 1600-luvulta 1800-luvun alkupuolelle. Genos 1998:1 (s. 18-25).
A.F. Vuorio, H. Turtola, K.-M. Piilahti, P. Repo, T. Kanninen, K. Kontula, Familial Hypercholesterolemia in Finnish North Carelia: A Molecular, Clinical and Genealogical Study. Arteriosclerosis, Thrombosis and Vascular Biology. Vol. 17, No 11, November 1997 (s. 3127-3138)

Janne Mykrä
sukuseuran sihteeri

KERTAUSHARJOITUKSET VIESTIMUSEOSSA

Sukuseuran jäsen evp. teknikkokapteeni **Erik Mykrä** kutsui reservinupseerit ltn **Juhana Mykrän**, vänr **Jaakko Perttulan** ja ltn **Tapio Mykrän** vapaaehtoisein "kertausharjoituksiin" tutustumaan Valtakunnalliseen Viestimuseoon Riihimäellä 17.5.2007. Erik toimii museon ylläpitäjänä ja oppaana.

Museorakennus on alkuperältään Venäjän vallan aikainen upseerikerho vuodelta 1913. Viestimuseo on toiminut rakennuksessa vuodesta 1974 lähtien. Museota ylläpitää vapaaehtoinen maanpuolustusjärjestö Viestikiltojen liitto ry. Museon perusnäyttely käsittää yhteensä noin 400 viestilaitetta, noin 200 valokuvaa ja noin 100 erilaista muistoesinettä. Materiaali on järjestetty seitsemään pääpiirtein kronologisessa järjestyksessä etenevään osastoon, jotka kattavat viestitoiminnan historian muinaissuomalaisten vainovalkeista ja tuohitorvista tämän päivän kännykkään ja satelliittipuhelimeen asti. Museon painopiste on sotilasviestitoiminnan esittelyssä.

Viestimuseon perusnäyttelystä löytyy materiaalia vainovalkeiden ja kirjekyyhkysten ajoilta aina nykypäivän kännykkäaikaan saakka. Museon kokoelmissa on muun muassa sellaisia harvinaisuuksia kuin sotien aikana Suomessakin käytetty Hughes-lennätin ja kuuluisa salakirjoituskone Enigma sekä radioteitse ohjattu miinanlaukaisulaite. Kokoelmista löytyy myös viestimiesten sodissa käyttämiä käsiaseita esittelevä tyylikäs asevitriini. Museossa on myöskin oma radioamatööri-asema O13SVM.

Valtakunnallinen Viestimuseo

Varuskunta, Takakasarmi
Viestimuseontie rak. 64
11311 Riihimäki
p. 019-181 2738

Aukioloajat

Lauantaisin klo 13-15
Sunnuntaisin klo 13-16
Muulloin sopimuksen mukaan

Tilaukset ja opastuspyynnöt

p. 050-558 8993 (museonhoitaja)
p. 019-181 2119 (Viestirykm. esikunta)
p. 019-181 2738 (aukioloaikana museo)

Pääsymaksut

Aikuiset 3 €
Lapset (alle 15-vuotta) 1 €
Opisk., eläk., varusm., veteraanit 0 €
Opastukset 10 €

Lähde: <http://www.viestikiltojenliitto.fi/viestimuseo>

Kuva: Viestimuseon esineistöä. Erik Mykrä (alh. vas. ja oik.) esittelemässä museota, jonka esineistön näytteilleasettamiseen on vahvasti osallistunut. Jaakko Perttula (alh. kesk.) tarkastelemassa asekatkennästä kertovaa vitriiniä.

SUKUSTANDAARI JA ISÄNNÄNVIIRI MYYNNISSÄ

Kannaksen Mykrät -sukuseuran vaakuna-aiheesta teetetään kesän aikana sukustandaari ja isännänviiri sekä myöhemmin muita myyntituotteita, joita voi tilata. Tässä vaiheessa seuran hallitus tekee tilauksen isommassa erässä, mitä varten sukulaiset – niin sukuseuraan kuuluvat kuin muutkin sukulaiset – voivat tilata standaarin ja/tai isännänviirin kohtuulliseen hintaan, joka muodostuu tuotanto- ja käsittelykustannusten lisäksi postitus- ja järjestelykuluista. Suhteellisen pieni osa tuotteiden hinnasta jää sukuseuralle. Tällä osuudella katetaan muun muassa sukuseuratoimintaan liittyviä muita kuluja.

Seuran hallitus on järjestänyt tarjouskilpailun, jonka perusteella valitaan tilausmäärästä riippuen tarkoituksenmukaisin huomoiden mm. laadukkaat materiaalit ja tilausehdot sekä myös mahdollisimman edullinen hinta suhteessa laatuun.

Sukustandaari teetetään kaksivärisellä painatuksella (musta-kelta) laadukkaalle kaksin- tai kolminkertaiselle kankaalle. Mukaan tulevat tupsut, niklattu tanko, marmorijalusta ja säilytyskotelo. Isännänviiri painetaan kolmivärisenä laadukkaalle kankaalle, jossa yläosassa sukuseuran vaakuna-aihe väreineen (musta-kelta) ja alaosassa Karjalan värit (puna-musta). Isännänviiriin sisältyy myös kolmionaru ja viiriliitin.

Myyntituotteiden malli-aihiot ovat esillä tällä sivulla. Ne on suunnitellut Harri Rantanen, eräs Suomen tunnetuimmista heraldisista taitelijoista. Tuotteista ei ole vielä valokuvia. Ne teetetään ennakkotilausten perusteella. Tuotteiden hinnat riippuvat tilausmäärästä: mitä enemmän tilauksia, sen edullisempi kappalehinta.

Tuotteita voi tilata **sähköpostitse** tai sukuseuran **nettisivuilla olevalla tilauslomakkeella** tai **kirjepostitse**. Tuotteita myydään rajoitetusti myös sukutapaamisten yhteydessä.

Tilaa sukutuotteita edullisesti yhteistilauksena

Sukustandaari **20-25 eur** / kpl, tilausmäärästä riippuen (+ postituskulut)
Isännänviiri **50-60 eur** / kpl, tilausmäärästä riippuen (+ postituskulut)

» info@mykrat.net • www.mykrat.net > Palaute & Tilaus

» Kannaksen Mykrät -sukuseura ry
c/o Janne Mykrä
Piiankuja 4, 11710 Riihimäki

Tilaa viimeistään 15.10.2007, niin saat tuotteet hyvissä ajoin ennen joulua!

» Lisätiedot: p. 050-567 2076 (Juhana) • p. 050-363 4725 (Janne)

POHJOISMAINEN NIMIKÄYTÄNTÖ

Kieli-ikkuna Helsingin Sanomien Kieli-ikkuna -nurkkauksessa käsiteltiin 17.6.2007 Islantilaista vanhaa nimijärjestelmää, joka on säilynyt nykypäiviin asti muuttumattomana. Samankaltainen isännimeen perustuva käytäntö on ollut länsi-suomalaisten sukujen keskuudessa käytössä vielä 1900-luvun alkupuolella. Itäsuomalaisissa suvuissa, mukaan lukien karjalaiset, on sen sijaan käytetty sukunimeä jo vuosisatojen ajan. Esimerkiksi varhaisimmat Mykrä-sukunimen maininnat löytyvät maakirjoista 1540-luvulta.

Kenen poika Jón on?

Islantilaisten henkilönnimikäytäntö poikkeaa suomalaisten ja monien muiden eurooppalaisten nimikäytännöistä. Suomessa henkilön virallisen nimen muodostavat sekä etunimet, joita saa olla enintään kolme, että sukunimi. Islannissa on edelleen käytössä vanha pohjoismainen tapa, jonka mukaan yksilön tärkein ja virallinen nimi on hänen etunimensä.

Islantilaiset käyttävät virallisissa yhteyksissä joko etunimeä tai etunimiä, jos niitä on enemmän. Toinen vaihtoehto on, että henkilöstä käytetään hänen koko nimeään. Björn Ólafssonista ei siis käytetä koskaan pelkästään nimeä Ólafsson vaan joko etunimeä Björn tai koko nimeä Björn Ólafsson. Etunimen painottaminen näkyy myös esimerkiksi puhelinluetteloissa, joissa aakkostus on tehty etunimen mukaan.

Nimi Ólafsson ei ole sukunimi, eikä se periydy sukupolvelta toiselle. Islannissa jälkimmäisen nimen tehtävänä ei ole suvun osoittaminen samalla tavoin kuin meillä, vaan jälkimmäinen nimi kuvaa henkilön suhdetta omiin vanhempiinsa. Jos Ólafin poika Björn Ólafsson saa tyttären nimeltä Anna, tyttären koko nimi ei ole Anna Ólafsson vaan Anna Björnsdóttir. Jos taas Björn Ólafsson saa pojan nimeltä Birkir, pojan koko nimi on Birkir Björnsson. Jälkimmäisen nimen loppuosa -son tai -dóttir kertoo nimenkantajan sukupuolen. Jälkimmäistä nimeä eli isännimeä sanotaan patronyymiksi, ja se kertoo, kenen poika tai tytär henkilö on. Esimerkiksi jos Karl Magnússon on Jónin isä ja Anna Pálsdóttir on Jónin äiti, pojan koko nimi on Jón Karlsson. Jónin isännimi kertoo, että hän on Karlin poika. Vastaavaa äidinnimeä sanotaan matronyymiksi. Matronyymi on Islannin nimijärjestelmässä mahdollinen vaikkakin harvinainen. Esimerkiksi Anna Pálsdóttirin Helga-tyttären koko nimi voi olla Helga Annasdóttir.

Joitakin vanhoja sukunimiä on kyllä harvoilla käytössä: muun muassa Islannin entinen presidentti on koko nimeltään Kristján Eldjárn. Islantilainen nimijärjestelmä perustuu kuitenkin vanhastaan patronyymeihin ja matronyymeihin. Nykyinen Islannin laki velvoittaa etunimen lisäksi ihmisiä muodostamaan nimen isän tai äidin nimestä.

Islantilainen nimijärjestelmä tulee ottaa Suomen nimilain nojalla huomioon. Islannin kansalaisella, jolla on kotipaikka Suomessa, on nimittäin nimilain mukaan oikeus vaatia, että hänen nimensä määräytyy Islannin nimijärjestelmän mukaan siten kuin Islannin laissa säädetään. Samoin on kohteliasta käyttää esimerkiksi viestimissä islantilaisesta joko hänen etunimeään, esim. Hjörtur, tai koko nimeään, esim. Hjörtur Haraldsson.

Elina Wihuri

Kotimaisten kielten tutkimuskeskuksen tutkija

Mitä laki sanoo henkilönnimistä

Jokaisella ihmisellä tulee olla etu- ja sukunimi. Henkilönnimien valintaa, käyttöä ja muuttamista ohjaa 1.11.1991 voimaan astunut ja viimeksi vuonna 1999 täydennetty nimilaki, joka

- suojaa käytössä olevat sukunimet
- pyrkii eriyttämään etu- ja sukunimet toisistaan
- pyrkii eriyttämään naisten ja miesten etunimet
- pyrkii ohjaamaan sopivien etunimien antoa lapsen edun perusteella
- edellyttää, että uudeksi sukunimeksi valittava nimi noudattaa muodoltaan ja kirjoitusasultaan kotimaista nimikäytäntöä
- asettaa puoliset avioliittoa solmittaessa tasa-arvoiseen asemaan sukunimen valinnassa
- edellyttää, että sisaruksille annetaan sama sukunimi
- edellyttää, että niin avio- kuin avosuhteessa syntyneen lapsen sukunimi voi määräytyä samoin perustein.

Lähde: <http://www.kotus.fi> > Nimistö > Nimistönhuolto > Ohjeita ja suosituksia > Nimilaki

Sukunimi tuli kaikille pakolliseksi Suomessa sukunimilain myötä 1.1.1921 alkaen.

NIMIEN SYNTY JA KEHITYSPIIRTEITÄ

Alkuaan asutuksen ollessa harvaa oli ihmisillä vain yksi nimi, ns. yksilönimi eli kutsumanimi. Alkukantaisissa oloissa, ns. pakanauden aikana, harkittiin kutsumanimiä tarkoin. Katsottiin, että nimi on enne, eli nimi on osa kantajaansa. Jos nimestä tuli huonoja kokemuksia, nimi saatettiin muuttaa. Jo ennen vanhaan oli käytössä nykynimiä muistuttavia yksilönimiä, esimerkiksi miesniminä: Ahtia, Päiviö, Kaleva, Kullervo, Kauko (Kaukamieli), ja naisniminä: Kylli, Tuulikki. Käytössä oli myös nimiä, jotka meistä nyt saattavat tuntua vanhahtavilta, esimerkiksi Kukurtaja, Lemmitty, Toivottu, Kalpa, Seppä, Tietävä, Vilja ja Äijö. Yksilönimen käyttö nimenä on jäänyt perinteeksi kuninkaallisiin nimiin sekä katolisiin ja ortodoksisiin piispanimiin nykyaikaan saakka, esimerkiksi kuningas Kaarle XVI Kustaa, paavi Benedictus XVI, arkkipiispa Leo.

Kun ihmisten määrä lisääntyi, myös samannimisten henkilöiden määrä lisääntyi. Alettiin käyttää isän nimeä eli patronyyminimeä lisänimenä (-poika ja -tytär; -son ja -dotter; -off/-eff/-ov/-ev ja ova/-ovna), jotta lapset erottuisivat toisistaan. Esimerkkejä patronyyminimistä: Johannes Heikinpoika ruotsalaismuotona Johan Henriksson, sama "sivistyneistönimenä" Johannes Henrici ja sama karjalais- ja venäläismuotona Ioan/Ivan Feodorov. 1800-luvun loppuvuosisikymmeninä ja 1900-luvun alussa ruotsalais- sekä venäläis- ja karjalaismuotoisista patronyyminimistä - esim. Johan Henriksson ja Ioan/Ivan Feodorov - syntyivät sukunimet, esim. edellä mainituista patronyyminimistä sukunimet Henriksson ja Feodoroff > Feodorov. Kun patronyyminimistä tuli sukunimiä, jäivät suomalais-, ruotsalais- ja karjalaisnimistä pois patronyyminimikäyttö. Samalla dotter-loppuiset patronyyminimet muuttuivat sukuniminä son-loppuisiksi.

Sukunimen tarpeellisuuden ymmärtää, kun esimerkiksi miettii seuraavaa sukuketjua: Johan Henrikssonin poika saattoi olla Per Johansson, hänen poikansa Johan Persson ja hänen poikansa Henrik Johansson ja hänen poikansa Johan Henriksson jne. Vuosisatojen kuluessa tulikin tarve kehittää "pysyvä lisänimi", mistä kehittyi nykyinen "sukunimi".

"Sukunimen" käyttö alkoi yleistyä jo keskiajalla eli 500 jKr - 1500 jKr Italiassa, Ranskassa ja Saksassa. Sen sijaan Pohjoismaissa ja Venäjällä tavallinen kansa ei käyttänyt lisänimeä, mistä kehittyi sukunimi, vaan virallisiin asiakirjoihin henkilö merkittiin patronyymi- eli isännimellä, eli väestöhistoriallisissa asiakirjoissa henkilö yleensä esiintyy esimerkiksi Ruotsin vaikutusalueella jonkun poikana (esim. Johan Henriksson 'Juho/Juhani/Juhana Heikinpoika') tai jonkun tyttärenä (esim. Brita Henriksdotter 'Riitta Heikintytär').

Poikkeuksen Ruotsissa muodosti nykyinen Itä-Suomen läänin alue. Periytyviä sukunimiä, eli ns. "nen"-loppuisia lisänimiä, esim. Kähkönen-nimeä, savolaissuvut alkoivat yleisesti käyttää nykyisen Savon alueella jo 1400- ja 1500-luvuilla "omistusoikeudellisista" syistä. Sukunimeksi muodostuvan lisänimen käyttö helpotti savolaisten talollisten verotusta ja väestökirjantaitoa, joten myös kruunu sekä sen voudit suosivat sukunimiksi kehittyvien lisänimien käyttöä ja savolaisten uudisraivaustoimintaa. Eteläisessä ja läntisessä Suomessa, Lounais-Suomessa ja Länsi-Suomessa, missä vaikutti pohjoismainen perinne, tavallinen kansa rupesi käyttämään sukunimiä vasta niinkin myöhään kuin 1880-luvulla.

Tällä hetkellä on Suomen väestörekisterissä liki 180 000 sukunimeä. Sukunimiä on muodostunut eri tavoin. Sukunimeksi kehittyneen lisänimen perustana voi olla ominaisuus tai ammatti, liika- tai lisänimi, kasvi- tai eläinkunnan mukaan saatu nimi, maantieteellisen ilmiön tai paikan taikka talon mukaan saatu nimi, pyhimyksen nimi tai isännimi. Sukunimi tuli kaikille pakolliseksi Suomessa vasta vuoden 1920 sukunimilaissa, mikä astui voimaan 1.1.1921. Suomessa oli vuodesta 1930 vuoteen 1985 voimassa laki, minkä mukaan naisen oli naimisiin mennessään otettava miehensä sukunimi. Puolisoiden sukunimivaihtamisen teki mahdolliseksi vuonna 1986 voimaan tullut sukunimilaki. Nykysukunimilain mukaan vaihtoehdot ovat muun muassa:

- avioparille miehen sukunimi, esim. Matti Meikäläinen ja Maija Meikäläinen (o.s. Teikäläinen)
- avioparille naisen sukunimi, esim. Matti Teikäläinen (o.s. Meikäläinen) ja Maija Teikäläinen
- kummallakin avioparilla oma sukunimi säilyy, esim. Matti Meikäläinen ja Maija Teikäläinen
- vaimolle kaksoisnimi, esim. Maija Teikäläinen-Meikäläinen [Suomessa nimien väliin tulee viiva; muualla Euroopassa (samoin jos suomalainen vihitään avioliittoon muualla kuin Suomessa) yhdysviivaa ei yleensä käytetä, esim. Maija Teikäläinen Meikäläinen].

Vuonna 2003 vihityistä aviopareista valitsi 81 prosenttia (24 310 paria) yhteiseksi nimekseen joko pelkän miehen sukunimen tai miehelle oman nimen ja vaimolle kaksoisnimen.

Lähde: <http://www.vrk.fi> | tilastot 2004

Sukunimen muuttaminen on mahdollista. Nykyinen Suomen nimilaki lähtee yleensä siitä, että sukunimen pitäisi löytyä omasta suvusta (isänpuoleisesta/äidinpuoleisesta) viiden sukupolven ajalta. Nykyään on mahdollisuus hakea sukunimeksi myös nimiä, joiden käyttäjä on kuollut, eli nimi ei ole enää käytössä. Uuden sukunimen hakemus tehdään maistraattiin. Uuden sukunimen saanti voi edellyttää nimilautakunnan lausuntoa.

Lapsen sukunimi määräytyy syntymän perusteella. Lapsi saa syntyessään sen sukunimen, joka vanhemmilla on lapsen syntymähetkellä, jos vanhemmilla on yhteinen sukunimi. Jos vanhemmilla ei ole yhteistä sukunimeä, lapsi saa sukunimekseen sen nimen, minkä vanhemmat ilmoittavat lapsen sukunimeksi ja joka jommallakummalla vanhemmalla on ilmoitusta tehtäessä. Jos vanhemmilla on yhteisessä huollossa yhteinen alaikäinen lapsi, saa lapsi sen sukunimen, mikä on hänen sisaruksillaan. Jos lapsen sukunimeä ei ole ilmoitettu kahden kuukauden kuluessa väestötietojärjestelmään, lapsi saa sen sukunimen, mikä äidillä on silloin kun lapsen tiedot ilmoitetaan väestötietojärjestelmään.

Lähde: <http://www.tervola.fi/KUUSELA/sukututkimus.html>

IN MEMORIAM: VÄINÖ MYKRÄ

Kannaksen Mykrät -sukuseuran kunniajäsen numero 2, **Väinö Mykrä** [HIITOLA 1 -sukuhaara] kuoli Toijalassa 98 vuoden iässä. Sukuseuran hallitus yhtyy omaisten suruun. Väinön muisto ja henkinen perintö elää mielissämme. Väinön vanhin poika **Unto Mykrä** kirjoitti seuraavat muistosanat.

Ihmisen päivät ovat kuin ruoho: kun tuuli käy hänen ylitseen, häntä ei enää ole.

Isäni Väinö Mykrä syntyi maanviljelijäperheeseen Hiitolan pitäjän Mykränkylään monilapsiseen perheeseen ja joutui jo nuorena tottumaan maatalous- ja käsitöihin. Koulumatkat olivat pitkiä ja kiertokoulut olivat alkuaikoina tavallisia. Käsityö oli hänelle hyvin läheistä; talvet olivat parasta aikaa sen harjoittamiseen. Hän teki muun muassa rekiä.

Väinö osallistui hiitokilpailuihin vielä iäkkäänäkin. Ammunta ja metsästys, samoin hevostenkasvatus ja raviurheilu, olivat hänelle läheisiä. Hän omisti suurjuoksijoita, Vilaus ja Jumbo joitakin mainitakseni, ja kasvatti useita varsoja, jotka menestyivät raviradoilla hyvin.

Isänmaan asiat olivat läheisiä: hän otti osaa Suojeluskunnan harjoituksiin ja kilpailuihin. Väinö oli talvisodan aikana Kollaanjoen taisteluissa eturintamassa konekivääriampujana, kunnes paleltui ja joutui sotasairaalaan. Jatkosodan alkuaikana hän joutui leikaukseen, josta toipuminen esti pääsyn jatkosotaan. Hän toimi jatkosodan aikana turvajoukoissa ja osallistui desanttien etsintään, ja oli myös kertausharjoituksissa Lahdessa.

Väinö aviotui vuonna 1931 Saima Martta Valtosen kanssa. He saivat neljä lasta.

Hän rakensi rakennuksia, oli myös isoilla työmailla kirvesmiehenä, myöhemmin työnjohtajana. Puolustusvoimien Rakenusosastolla muunmaassa Hangossa ja Seinäjoella sekä Heinolassa Kemiralla ja Porin TVH:n työmailla.

Väinö toimi myöhemmin kiinteistönvälitysalalla useammalla paikkakunnalla, muun muassa Hämeenlinnassa ja Riihimäellä. Eläkkeelle siirtymisensä jälkeen Väinö muutti Toijalaan, missä hän vietti loppuelämänsä.

Isän muistoa kunnioittaen,
Unto Mykrä
sukuseuran jäsen

*Tuonen viita, rauhan viita!
Kaukana on vaino, riita.
Kaukana kavala maailma.*

- Aleksis Kivi -

Väinö Mykrä kutsuttiin sukuseuran kunniajäseneksi sukutapaamisen yhteydessä Leineperin ruukissa, Kullaalla 2004. Kunniajäsenkirjan teksti on seuraava:

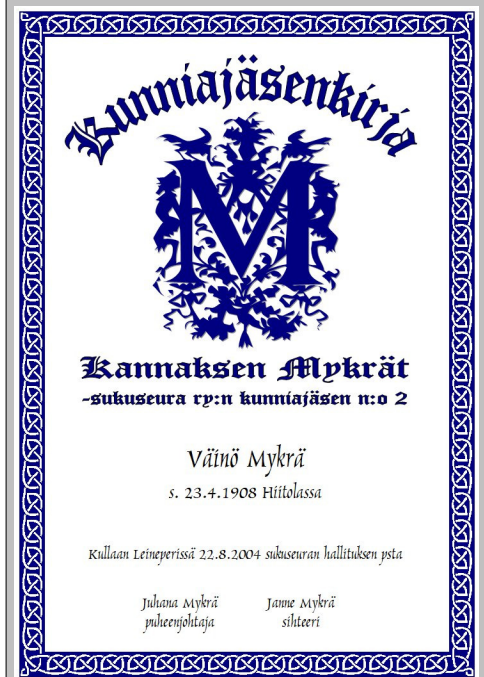
*Kunniajäsenkirja
Kannaksen Mykrät -sukuseura ry:n
kunniajäsen n:o 2*

*Väinö Mykrä
s. 23.4.1908 Hiitolassa*

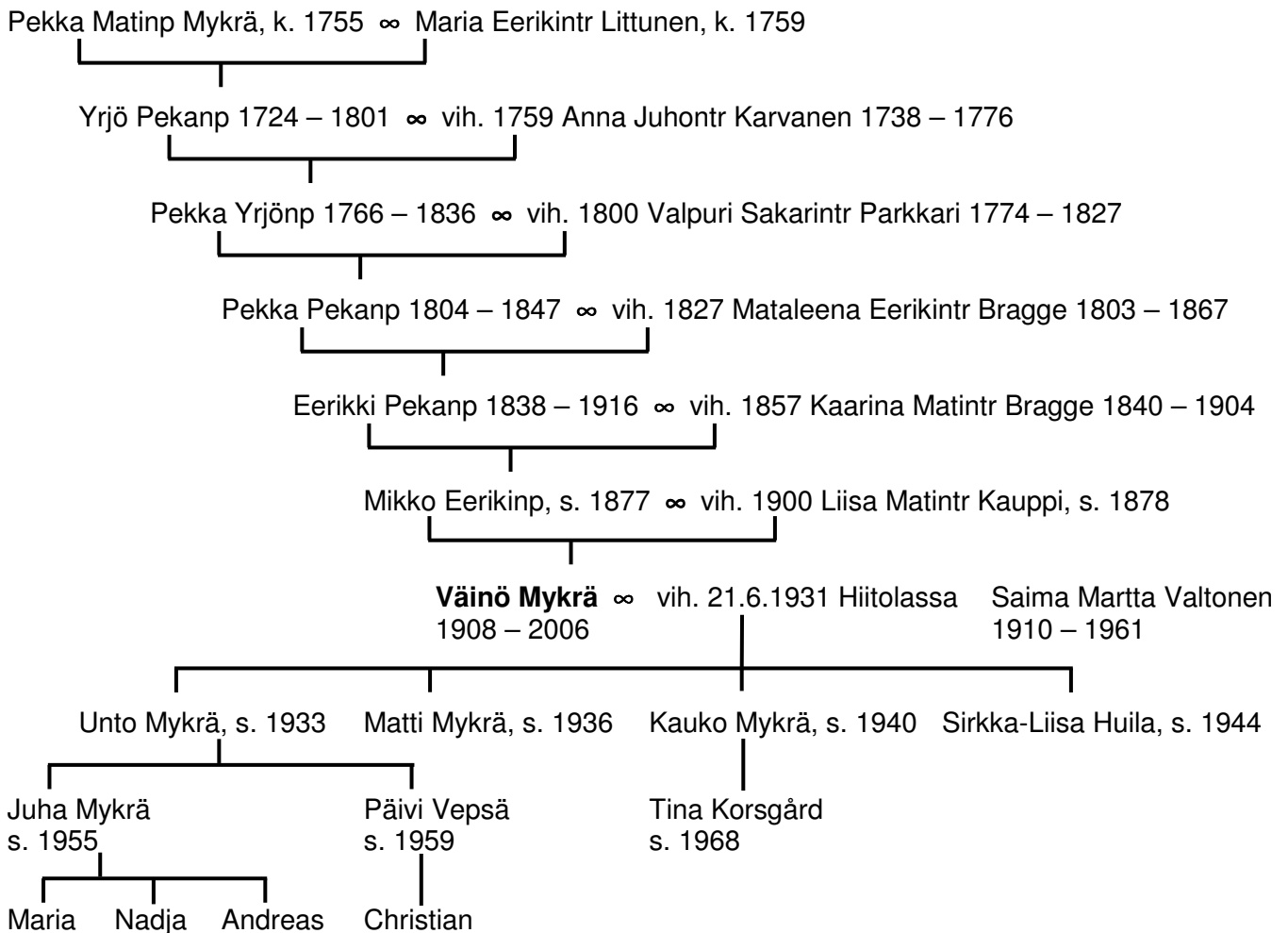
*Kullaan Leineperissä 22.8.2004
sukuseuran hallituksen psta*

*Juhana Mykrä
puheenjohtaja*

*Janne Mykrä
sihteeri*

VÄINÖ MYKRÄN JÄLKELÄISET JA ESIVANHEMMAT MYKRIEN HIITOLAN SUKUHAARASSA

↑ *Kuva (edellisellä sivulla): Neljän sukupolven kohtaaminen vanhainkoti Hakalehdossa Toijalassa 2003. Väinö Mykrän ympärillä oikealta katsottuna poika Unto, Unton poika Juha ja Juhan poika Andreas (s. 1989).*

← *Kuva: Ystävykset Väinö Mykrä ja Toivo Johannes Mykrä (oik.) yhteiskuvassa Käkisalmen varuskunnassa, jossa suorittivat varusmiespalveluksensa.*

Väinö oli Toivoa vain viisi viikkoa nuorempi ja Väinön omien sanojensa mukaan tämän paras kaveri. Tulivat kuulemma niin hyvin toimeen keskenään etteivät riidelleet koskaan.

Väinön pojan poika Juha Mykrä on kertonut, että Väinö ja Toivo olivat pienenä poikana olleet Hiitolan asemalla 1917 katselemassa, kun rintamalle lähetettiin sotilaita. Sinne ei olisi kuulemma kannatanut mennä, kun Väinön äiti sen sai kuulla, niin oli Väinö saanut ensimmäisen ja viimeisen kerran kurinpalautusta. Kaiketi suunnilleen samoin kävi Toivollekin.

ANU MYKRÄ MUKANA LASTEN SATUKIRJASSA

Hauvan haaveet saavat siivet

Käsikirjoittaja, ohjaaja ja nyt myös kirjailija **Lotta Laaksosen** unelma on toteutunut. Hän esittelee esikoiskirjaansa Pimi Hau-Hauvan Haave seesteinen hymy kasvoillaan. Ei ihme, että kirjailijan olo on tyytyväinen, onhan projekti lohkaissut kuusi vuotta hänen elämästään.

- Aika yllättävää, että loppujen lopuksi sain kirjan valmiiksi. Siinä oli paljon hommaa ja hiomista. Kirjoittaminen on minulle joka tapauksessa tärkeä osa elämää, tuli kirjaa tai ei, Laaksosen kertoo.

Hänen mielestään kirjailijalla on ehdottomasti oltava jotain sanottavaa. Lapset ovat hyvä kohde, koska heihin voi vielä vaikuttaa.

- Kirjan sanoma on, että kun on hyvä tahto, unelmat toteutuvat. Tietenkin siihen vaikuttaa myös se, mihin unelmat asettaa. Minulle kirjan valmistuminen on yksi unelman toteutuminen. Toinen toteutui, kun näin keskiyön auringon pohjoisessa, esikoiskirjailija hehkuttaa.

Hän selaa kirjansa sivuja ja lukee viimeisen runon, jossa koko kirjan idea hänen mielestään kiteytyy:

*"Joka päivä
voit herätä vasta
Aloittaa uudesta tulevasta
Haaveet siivet saa
Siellä missä haltija
Hyvän tahdon tunnistaa"*

Sielu mukana luomisessa

Kirjan päähenkilön Pimi Hau-hauvan esikuva on Laaksosen oma koira.

- Silloin, kun aloin kirjoittaa, koirani oli vielä pieni pentu. Seurasin mielenkiinnolla sen edesottamuksia, ja kirjoitin sen touhuista saaristolomalla. Sankari on vastasyntynyt ja herännyt, vilpiton, avoin ja tutkiskeleva tyyppi, hän kuvailee.

Laaksosen on uppoutunut lasten kirjallisuuden maailmaan myös kolmen alle kouluikäisen lapsensa ansiosta. Hän lukee heille joka ilta satukirjoja. Laaksosen on aloittanut projektinsa 5,5-vuotiaan esikoisensa syntymän aikoihin.

- Hyvässä lastenkirjassa tai taideteoksessa on yleensäkin nähtävä, että tekijä on laittanut sielunsa siihen ja että juttu tehdään jossain tarkoituksessa. Tarkoituksen ei tarvitse olla vakava, se voi olla vaikka leikkiminen, kunhan joku tarkoitus vain on, Laaksosen sanoo.

Tekemisen ilo tärkeää

Siihen, että juuri tästä tarinasta tuli kirja, on vaikuttanut hänen samasta aiheesta ohjaamansa tanssielokuva. Myös visuaalinen puoli on aina ollut lähellä Laaksosta ja turkulainen kuvataiteilija **Anu Mykrä** onkin kuvittanut kirjan värikkäillä piirustuksilla.

Laaksosen mielestä kuvitus on lasten kannalta tärkeää, koska pelkkien kuvien avulla voi muodostaa kokonaisen tarinan. Kirjan kohderyhmä ovat yli viisivuotiaat lapset, koska he kykenevät eläytymään myös tekstiin. Hänellä on projekteissaan tapana tehdä yhteistyötä eri taiteenalojen ammattilaisten kanssa. Pimi Hau-Hauvan haave -kirjassa on myös samoja lauluja kuin tanssielokuvassa.

- Pyrin antamaan jokaiselle oman tilan ja vapauden juttunsa toteuttamiseen. Tekemisen ilo on tärkeä osa projektia eikä vain valmis työ. Luomisen on oltava mukavaa, Laaksosen toteaa.

Lähde: Turun Sanomat 21.7.2005, Katri Tuominen

TS / Markka Tamminen

Kuva: Lotta Laaksosella on laatikot pullollaan riimiteltyä materiaalia, josta on jo muotoutumassa jatkoa Pimi Hau-Hauvan Haave -kirjalle.

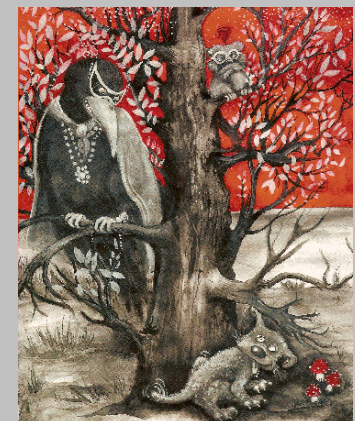
Kirjatilaukset

Sukuseuran jäsenille sopimushintaan **13,50 €** + postituskulut (sis. alv 8%, ovh 15 €)

Lotta-Liina Tuotanto
lottaliina@gmail.com

p. 050-432 3324

Puhuri 9 D 19, 20900 Turku

Kuva: Anu Mykrän kuvitusta Pimi Hau-Hauvan Haave -kirjassa

MYKRÄN SUVUSSA TAPAHTUU

Jäsenten merkkipäivät

(kesäkuun alusta joulukuun loppuun 2007)

päivä	jäsenen nimi	sukuhaara	ikä
6.6.2007	Ryösä (o.s. Mykrä) Kerttu Maria	HIITOLA 2	85 vuotta
19.6.2007	Arousva (o.s. Heinonen) Seija Onerva	HIITOLA 2	60 vuotta
19.6.2007	Mykrä (o.s. Kohonen) Seija Liisa	pso HIITOLA 2	60 vuotta
27.6.2007	Miekk-oja (o.s. Soininen) Kaija Anneli	HIITOLA 2	50 vuotta
30.6.2007	Aaltonen Jukka-Pekka	HIITOLA 1+2	50 vuotta
7.7.2007	Hämäläinen Arto Leo Kalevi	JÄÄSKI 2	50 vuotta
15.7.2007	Kuusisto Antti Kalevi	pso HIITOLA 2	50 vuotta
22.7.2007	Lehtinen (o.s. Mykrä) Marjut Hannele	HIITOLA 1+2	50 vuotta
22.8.2007	Riihimäki Liisa Mirjam	pso HIITOLA 1+2	50 vuotta
19.9.2007	Mykrä Aila Sinikka	JÄÄSKI 2	50 vuotta
9.10.2007	Laalo (o.s. Vuorinen) Terttu Anneli	pso HIITOLA 1+2	65 vuotta
16.10.2007	Varpa (o.s. Iivonen) Tuula Sirkka Helena	HIITOLA 1+2	65 vuotta
20.10.2007	Arousva Hannu Mikael	pso HIITOLA 2	60 vuotta
21.10.2007	Mykrä Kauko Jussi	HIITOLA 2	65 vuotta
23.10.2007	Rönholm (o.s. Mykrä) Martta Irene	HIITOLA 1+2	75 vuotta
29.11.2007	Mykrä Kimmo Tapani	KIRVU	50 vuotta
23.12.2007	Mykrä (o.s. Sola) Ulla-Maija	pso HIITOLA 1+2	65 vuotta

Kannaksen Mykrät -sukuseura onnittelee sankareita!

Kuollut

† Kalervo Kuronen [HIITOLA 1+2], s. 12.4.1913 Hiitola (Hiitolankylä 22), k. 7.1.2007 Pieksämäki.

Kannaksen Mykrät -sukuseura ottaa osaa omaisten suruun

Sukuun syntyneitä lapsia

* Anna Mykrä-Siljanderin [HIITOLA 1+2] ja Juha Siljanderin poika, s. 14.6.2007 Hamina.

Kannaksen Mykrät -sukuseura toivottaa perheelle onnea!

Kuvat: Juha Siljander

Ilmoita tulevista tapahtumista!

Sukuseura pyrkii muistamaan jäsentensä kohtaamia merkittäviä tapahtumia paitsi jäsenlehdessä, niin mahdollisuuksien mukaan myös muulla tavoin, esim. syntymäpäiväkortein ja suruadressein.

Mikäli et halua, että sinun tai lähiomaistesi tietoja julkaistaan jäsenlehdessä, ilmoita siitä seuran sihteerille!

UUTUUS: SUKUTUOTTEITA MYYTÄVÄNÄ

Tilaa sukuseuran tuotteita edullisesti yhteistilauksena

Sukustandaari **20-25 eur** / kpl, tilausmäärästä riippuen (+ postituskulut)

Isännänviiri **50-60 eur** / kpl, tilausmäärästä riippuen (+ postituskulut)

» info@mykrat.net • www.mykrat.net > Palaute & Tilaus

» Kannaksen Mykrät -sukuseura ry
c/o Janne Mykrä
Piiankuja 4, 11710 Riihimäki

Tilaa viimeistään 15.10.2007, niin
saat tuotteet hyvissä ajoin ennen joulua!

» Lisätiedot: p. 050-567 2076 (Juhana) • p. 050-363 4725 (Janne)

Läh.

Kannaksen Mykrät -sukuseura ry

c/o Janne Mykrä

Piiankuja 4

11710 RIIHIMÄKI